

"L'IDEAL DE L'EBRE"

Portantveu de la Federació Comarcal Ribera - Terra Alta

Redacció: Joventut Republicana Federal - Mora d'Ebre

La lliçó del poble

Ha estat tan i tan gran l'enrenou produït pel nostre article de la passada edició "La lliçó del poble" que ens creiem obligats a donar-li una segona part.

A propòsit de l'esmentat article s'han rebut a la nostra redacció felicitacions plenes d'entusiasme, comentaris favorables i d'adhesió a lo escrit i paraules ensonatjadores per a que Sergi Timoner segueixi desenmascarant tot lo enmascarat, per a veure si d'una vegada s'acaba a Mora d'Ebre la política de farsa que han imposat sempre un grup de senyors que tenen, per tota ideologia, el caciquisme a ultrança, aquell caciquisme que sap disfressar-se de democràcia i és més malvat i traïdor que els caciquismes que actuen a plena llum, sense reserves de cap mena.

També s'ha rebut a la nostra redacció un anònim molt curiós, que diu coses que fan partir de riure. Per la manera com està redactat, els termes i l'idioma emprats, la gallardia de la frase, l'exuberància de mots bèlics, les faltes d'ortografia, etc., etc., ens creiem que han intervingut en la seva redacció mentalitats upetistes, sometinistes, militaristes, dictatorials i caciquils: sembla una d'aquelles famoses notes de Primo de Ribera, el general petulant, que quan més creia que la nació estava en sus mans, el poble li va donar la gran patada.

I bé, prescindint ara de les felicitacions i els impropis que se'ns han dirigit, cal que convinguem que, amb el nostre article "La lliçó del poble", varem encertat a ficar el dit a la llaga, ara que, entenem que varem ficar-lo poc endins i que caldrà introduir-lo més, perquè la llaga es molt fonda i tan plena de porqueria que bé serà precis, per a tractar de guarir-la, amb el fi de que no infecti la part sana de poble que, malgrat tot, queda encara, natejar-la bé, traient-ho tot a fora. Es la present una hora de depuració total, per tant, doncs, cal natejar-ho tot i allí on més porqueria hi hagi més activa i radical ha d'ésser la feina.

De Mora la Nova

Es realment lamentable ço ocorregut en aquesta localitat el dia 4 dels corrents en ocasió d'estar-se celebrant un partit de fut-bol entre l'equip local F. C. Atlètics contra el F. C. Amposta.

Prescindint del resultat de l'encontre el joc desentrotllat per la negació de la dignitat i la noblesa esportiva.

No es acceptable l'excusa d'existir ressentiments contra l'equip ampostí.

La venjança es un arma deslleial impropia de pobles civilitzats. Es àdhuc comprensible encara que sempre reproblable que dos jugadors en moments d'obcecació arribin a les mans però el que traspasa els límits de la comprensió per endintzar-se en el terreny dels instints brutals es contemplar l'agresió violenta i traïdora de un altre jugador que tenint temps de reflexionar salti, venint corrent de un extrem del camp, sobre un jugador foraster, convertint el camp de fut-bol en una tribu panie. I el més lamentable és encara constatar com una part del públic en lloc de desqualificar moralment l'acció indigna, es sent solidaritzat amb

Si en l'article passat deiem, salvant molt honroses excepcions, que el Ministre d'Agricultura, en la seva vinguda i estada a Mora anava mal acompanyat i que per això el poble no l'homenatjà, és perquè la realitat fou aquesta. Cal que es desenganyin tots els amics de la farsa i la política bastarda: Mora d'Ebre, política i socialment parlant, és el poble que està més malament, gràcies als procediments d'un caciquisme vergonyós que, des de molts anys cap aquí, venim patint tots els ciutadans d'aquesta localitat i d'aquest color ja n'hi ha prou.

Ni més farsa ni més mentida.

Prou n'hi ha de tenir el poble sotmès sota les urpes caciquils, amb la tàctica hipòcrita i vergonyant d'usurpar càrrecs d'Ajuntament a base de la típica componièndia i la clàssica voltada. Estem en règim republicà i a Mora d'Ebre no hi ha República; el nou règim no ha fet l'entrada triomfal a casa nostra, no per manca de republicans veritables, que d'aquests ens consta que n'hi ha i de bons, sinó perquè el caciquisme li ha impedit l'entrada, i el caciquisme local, encara que s'ompleni la boca dient-se republicà, no coneix altres procediments que els bruts i malvats procediments monàrquics, vestits amb tònica republicana, nova de trinca.

Prou, doncs, d'aquest estat de coses i per acabar-les definitivament, cal que el poble continui la lliçó començada quan la vinguda del senyor Ministre d'Agricultura.

Per nostra pròpia dignitat i per la dignificació de la nostra estimada vila, cal la unificació del vertader poble i la seva total penetració amb es elements de probat republicanisme i esquerrisme veritat, que a casa nostra existeixen, i que estan disposats a treballar activament per a donar, tan en lo polític com en lo social, una vida digna i progressiva a la nostra població, tan disortada en les grapes brutes dels cacics.

SERGI TIMONER.

ella amb un oblit total de la més rudimentària cultura.

Davant d'això l'espectador imparcial n'ha de treure forçosament una impressió pessimista amb el convenciment de que encara no estem al nivell de practicar els nobles jocs esportius.

Cal remarcar, però, que foren molts també els veritablement ciutadans que protestaren enèrgicament de ço ocorregut.

I es a aquests a qui ens dirigim i en especial al consell directiu dels Atlètics i al seu entrenador senyor Marzaz per a que procurin en el successiu, evitar actuacions semblants, que tan poc diuen en favor de la dignitat dels esports i dels pobles civilitzats.

UN CIUTADÀ.

D'Alcanar

La setmana passada es veié favorescuda la llar del nostre amic i correligionari En Adrià Beltrán Gil amb el natalici d'una formosa nena. La mare i la recent nascuda es troben perfectament amb motiu del naixement es feu una gran festa.

Felicitem de tot cor la família Beltrán-Reverter per tan faust aconeteixement.

S'ha rebut el Full Municipal de Santa Bàrbara quin període mostra la rectitut i la justícia amb que obra l'Alcaldia del dit poble. Llàstima que no l'imitin totes les Alcaldies de la comarca de la Cènia. Potser algunes d'elles no podrien encara que volguessin.

Hem rebut la visita del eminent amic Pau Vila. A pesar de que l'objecte de la visita del catalaníssim i respectat amic Pau Vila, no ens ha plagut poc ni molt; l'hi agraim doblement per que ens ha fet descobrir una cosa jamai esperada.

Mercès amic eminent i estimat: moltes mercès.

La gran majoria, l'immensa majoria de ciutadans d'Alcanar vos demanen amics Antoni Valls i Andreu Uldemolins, perquè us heu passat al enemic (enemic si, perquè el càcic ha sigut sempre enemic nostre) amb armes i bagatges Contesteu clar i prompte perquè aquesta vegada la haveu feta massa grossa, i, Ullastre està decidit a cantar clar i fer història. I vos, amic Vicens Fabregat Fibla, tampoc ens satisfieu. Parleu i defenseu-vos. Alcanar vos ho demana I tingueu ben present que tota la comarca del Cènia s'aixecarà de ple si algú, per gran que sigui, intenta pendre-li la seva llibertat.

Amb el poble no s'hi juga. Al poble no se'l enganya. Al poble se li ha de donar [el que és d'ell.

Ullastre vos demana tingueu seny com tantes vegades heu demostrat, i no vulgueu vosaltres mateixos penjar-vos el Sant Benet de traïdors.

Seny clar, noblesa al cor i enlairament d'ànima, farà que torneu a nosaltres d'un no vos haviu d'haver mogut mai.

ULLASTRE

D'Amposta

Dues interessants conferències

Diumenge passat dia 11 de Setembre, organitzades per l'Agrupació Sardanenca de la ciutat d'Amposta, es celebraren dues conferències de caire patriòtic i pro-foment de les sardanes, prenent hi part els nostres volguts companys de redacció M. Rouret Callol i A. Bladé Desumvila.

L'acte tingué lloc en el cine Olimpia de l'esmentada ciutat, assistint-hi un nodrit estol de ciutadans, especialment joves i damisel les.

Presentà els conferenciants el President de l'esmentada Agrupació Sr. A. Torres.

El company Bladé Desumvila disertà sota el tema de «Símbol i significat de la sardana». Començà saludant la joventut ampostina que sap fer honor a la seva patria, entrant seguidament en el tema apuntat. Digué que la nostra dansa típica es podia simbolitzar com una manifestació de llibertat i germanor, virtuts catalanes que avui dia culminen en l'aprovació de l'Estatut de Catalunya i amb el recobriment de les nostres llibertats. Seguidament féu diverses comparacions amb les

altres dances humanes, provant que cap d'elles interpretava tan bells sentiments com la sardana. Afirmà que els pobles que saben mantenir en els transcurs dels anys i de les persecucions les seves costums i les seves dances son pobles immortals. Feu constar com fou perseguida «La Santa Espina» durant la Dictadura perquè en ella s'hi veia un clam de llibertat. «Avui però —digué— ja veieu la realitat: la dictadura mori oprobiosament com havia viscut i en canvi Catalunya reneix més viva que mai i la sardana torna a feudir els aires amb les seves notes glorioses. «Som i serem gent catalana» Acavà elogiant la figura eminent de Francesc Macià, com «ànima de la raça» i encoratjant al jovent d'Amposta a seguir endavant en llurs tasques patriòtiques.

A continuació feu us de la paraula el diputat a la Generalitat M. Rouret, posant de relleu la bellesa de les contradances ampostines, terra també catalana com la seva terra ampurdanesa. Feu notar com l'acte d'avui s'agermana pel seu patriotisme amb tants altres com en aquesta diada se'n celebren arreu de Catalunya; especialment a Barcelona, per coincidir l'aprovació del nostre Estatut amb l'aniversari de la caiguda de Barcelona l'11 Setembre de 1714. Amb frases encertades, fa l'apologia de la nostra dansa típica i el significat patriòtic de la mateixa, glosant la magnífica poesia de Joan Maragall, la qual constitueix el més perfecte elogi de la sardana. Se estengué en consideracions sobre els deures de la joventut catalana en aquesta hora històrica que travessem.

«Aquesta hora forjadora de la nova Catalunya encimbellada amb la figura del President de la Generalitat, i caminant segura pels camins de la llibertat i de la civilització».

Acavà l'acte, després d'haver estat tots dos conferenciants llargament aplaudits en distintes pasatjes de llurs disertacions.

Felicitem als nostres companys i a la Junta Directiva de l'Agrupació Sardanenca de Amposta per la tasca que desentrotllen en pro de Catalunya.

V. C. LL.

De Benissanet

Polítiques

El dissabte dia 10 dels corrents una comissió del Centre I. Republicà «La Renaixença» junt amb la música del mateix i un nodrit estol de damisel-les, anaren a l'estació de Mora la Nova, a saludar als parlamentaris catalans que retornaven de Madrid, després de l'aprovació del nostre Estatut. En nom de «La Renaixença» es feu entrega de una magnífica toia de flors naturals al valent patrici Ventura Gassol. Aquest reagrà en nom de tots els parlamentaris la delicada ofrena de la nostra Entitat d'Esquerra.

—Com es que la majoria del nostre ajuntament no hi era? Es que... Macià no es Cambó.

Sanitaria

Segons ens comunica persona assabentada existeix en el nostre terme com en molts d'altres l'epidèmia porquina anomenada «mal roig» ja ha pres les mesures necessàries la comissió de Sanitat local? Perquè a Benissanet es continua venent carn, com si res hi hagués.

El Somatén i Macià

El President del Centre Republicà «La Renaixença» ha rebut una atenta lletra del lltre. President de la Generalitat, contestant a un telefonema de dit Centre demanant la dissolució del Somatén.

El Sr. Azaña a Catalunya

Confiam que els bons ciutadans de Benissanet, aniran a retre homenatge al gran amic de Catalunya Sr. President del Consell de Ministres, el dia de la seva vinguda a la nostra patria. S'ho mereix com a home i com a polític.

Cinematogràfica

La 3.ª part de «La Carta del bandido o la sed de oro» es titula «El expreso de la media noche».

Corresponsal.

LOCALS

Coses, Cosetes i Cosasses

Dies enrera i justament acabat d'aprovar-se l'Estatut, hi havien uns quants individus, que si be alguns eren homes conscients, també hi havien alguns cap-grossos, que parlaven de la possibilitat de continuar sent President de la Generalitat de Catalunya, En Francesc Macià, o si ho seria, seria, segons la tassis d'un d'ells Marcel·li Domingo.

Vista la tossuderia amb que defensava un d'aquests a aquest últim, un altre no pogué passar per menys que exclamar.

—No es estrany que tu diguis això, per algo tens el cap tan gros. (Paraules textuales).

Que consti, que cap gros ho deien a un regidor del nostre poble.

Comentaris

El dia que els diputats catalans tornaven de Madrid amb l'Estatut aprovat, tinguérem ocasió de sentir a l'Estació, la conversa següent:

—Fixeu-vos, company, quanta gent ve de Mora.

—Està molt clar, això home. No veus que no n'hi ha cap dels que acompanyaven a Marcel·li Domingo.

Sardanes

El diumenge dia 11, amb ocasió d'haver-se aprovat l'Estatut, i de commemorar-se l'aniversari de Rafel Casanova, es celebrà aquesta diada amb ballades de sardanes, organitzades per la Joventut Republicana Federal i uns quants esquerristes d'aquest poble.

Les ballades resultaren força animades, principalment per part de les boniques noies que hi assistiren demostrant el seu amor per les coses de Catalunya.

CASA FREIXAS

Es la més assortida en Relloges, Joiells i tota classe d'objectes per a presents en
Argent, Crestall de Bohemia, Legitims del Japó
Taller de Joieria, Rellogeria i Optica
Plaça Prim, 9 - REUS - Telèfon, 34